

กลุ่มหัวตหตกรรมคนพิการบ้านสระแก้ว
อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช

ชลิตา แสงนัน*

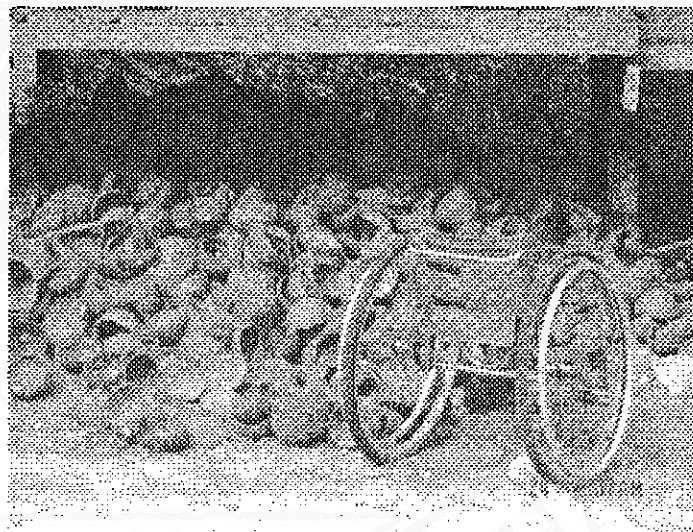
“มะพร้าว” เป็นพืชที่มีความผูกพันกับวัฒนธรรมความเป็นอยู่ของคนไทยมาช้านาน คุณสมบัติที่ดีของมะพร้าว คือ ส่วนต่างๆ ของมะพร้าวสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้อย่างคุ้มค่า และสามารถนำมาแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ต่างๆ ได้หลากหลาย ตั้งแต่ ถั่วตัน ใน ก้าน ผล กระดาษมะพร้าว กาบมะพร้าว ตลอดจนรากรมะพร้าว โดยเฉพาะกระดาษเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์ กับงานหัตกรรมของคนไทยมาช้านาน จนถูกยกให้เป็นภูมิปัญญาชาวบ้าน ที่เป็นองค์ความรู้ความสามารถที่สั่งสมสืบทอดกันมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

ภาพที่ 1 มะพร้าว : ต้นไม้แห่งชีวิต

* อาจารย์ไปร์แกรนวิชาพัฒนาชุมชน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

“กะลา” เป็นไม้มะพร้าวเนื้อแข็งบาง เป็นวัสดุที่มนุษย์นำมาใช้ประโยชน์ และประดิษฐ์สีของเครื่องใช้ต่างๆ เพื่อช่วยให้เกิดความสะดวกสบายในชีวิตประจำวันมาตั้งแต่สมัยดึกดำบรรพ์ และในปัจจุบันนี้กะลามะพร้าวได้ถูกนำมาสร้างสรรค์เป็นงานหัตถกรรมหลากหลายรูปแบบ เหมาะสมกับการใช้งาน เนื่องจากกะลามะพร้าวเป็นวัสดุธรรมชาติที่สามารถหาได้ง่ายในท้องถิ่น เป็นการใช้ทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ในท้องถิ่นให้คุ้มค่า และยังช่วยป้องกันการตัดไม้ทำลายป่า กะลามะพร้าวมีความถาวรสายความคงทนตามธรรมชาติ มีรูปแบบเฉพาะที่สะท้อนเอกลักษณ์ความเป็นไทยและภูมิปัญญาของคนไทย อีกทั้งคุณภาพของกะลามะพร้าวจะไม่ทำปฏิกิริยากับกรณีความปลดปล่อยในการนำมาใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภคในสังคมยุคปัจจุบัน เพราะในขณะนี้ทั่วโลกกำลังต้องการวัสดุจากธรรมชาติมาใช้ในการทำผลิตภัณฑ์ต่างๆ เพื่อหลีกเลี่ยงสารพิษจากวัสดุสังเคราะห์ ซึ่งเป็นอันตรายต่อมนุษย์และทำลายสิ่งแวดล้อม ดังนั้นงานหัตถกรรมจากกะลามะพร้าวจึงเป็นงานที่ได้รับความสนใจจากผู้บริโภคค่อนข้างมาก จึงทำให้งานหัตถกรรมจากกะลามะพร้าวมีอยู่ในทุกภูมิภาคของประเทศไทย โดยเฉพาะในจังหวัดนครศรีธรรมราช มีก่อตั้มหัตถกรรมจากกะลามะพร้าวเกิดขึ้นมากมายหลายกลุ่มด้วยกัน แต่ละกลุ่มล้วนแล้วแต่มีผลงานหรือผลิตภัณฑ์ที่สวยงามและทรงคุณค่าในตัวเอง เช่น ผลิตภัณฑ์จากกะลามะพร้าวของกลุ่มหัตถกรรมคนพิการบ้านกระแก้ว ผลิตภัณฑ์จากกะลามะพร้าวของกลุ่มหัตถกรรมกะลามะพร้าวบ้านศรีวงศ์ หรือแม้แต่กลุ่มน้องใหม่อย่างกลุ่มหัตถกรรมกะลามะพร้าว

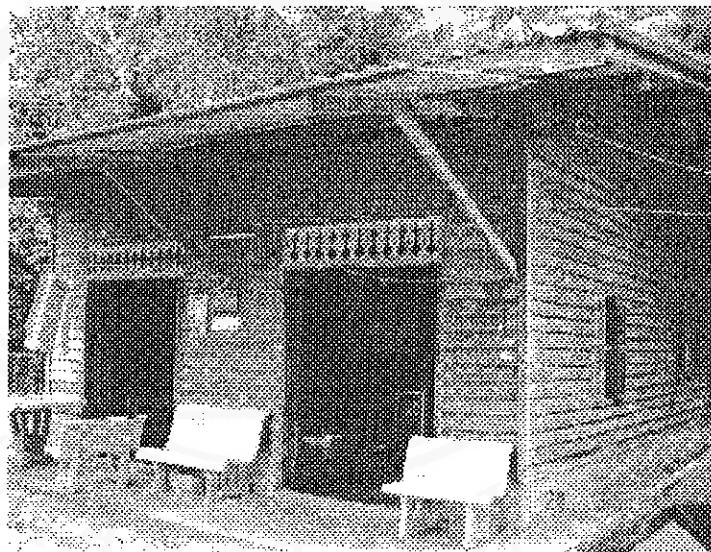

ภาพที่ 2 "กะลามะพร้าว" วัสดุดิบสำคัญในงานหัตถกรรม

ดำเนินการแล้วเจ้าอยู่หัว อําเภอเชียงใหม่ เป็นต้น กลุ่มหัดทดลองคนพิการบ้านสร้างแก้วนับว่าเป็นกลุ่มหัดทดลองกลุ่มนี้ที่มีจุดเด่นและนำเสนอเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากเป็นการเริ่มร่วมกับกลุ่มกันของคนพิการที่มีใจรักและหลงใหลในเส้นทางความพิการ ซึ่งเป็นการจุดประกายให้เกิดการรวมกลุ่มของคนพิการกลุ่มนี้ ด้านงานหัดทดลองจากกลามะพร้าวเกิดขึ้นในจังหวัดนครศรีธรรมราช

กลุ่มหัดทดลองคนพิการบ้านสร้างแก้วถือได้ว่าเป็นกลุ่มนบุคคลพิการตัวอย่าง ที่มีความขั้นตอนทัน ต่อสู้ ไม่ยอมแพ้ต่อโชคชะตาชีวิต และอุปสรรคทางร่างกาย ถึงแม้ชีวิตจะเลือกเกิดไม่ได้ แต่คนพิการกลุ่มนี้สามารถเลือกทำในสิ่งที่ตนมองรักและต้องการได้ โดยไม่ได้ทำตัวให้เป็นภาระแก่บุคคลรอบข้างหรือสังคม

บุคคลพิการเป็นกลุ่มคนกลุ่มนี้ที่มีจุดเด่นของความบกพร่องทางสภาพร่างกายหรือจิตใจ นอกจากจะมีความแตกต่างในจุดดังกล่าวกับคนปกติทั่วไปในสังคมแล้ว จุดของความบกพร่องนี้ยังนำไปสู่ความแตกต่างทางด้านสังคมและวัฒนธรรมอีกด้วย คนพิการอาจเปรียบได้เสมือนกับชนกลุ่มน้อย (Minority Group) ซึ่งถูกจำกัดขอบเขตทางสังคม ด้วยผลสะสมท่อนของ การแสดงท่าทีจากบุคคลในสังคม ด้านการลดคุณค่าทางสังคม หรือการตราหน้า (Label) ว่าเป็นบุคคลที่ไร้ค่า ไร้ประโยชน์ มีคราห์กรรม และเป็นพวกรึมีพฤติกรรมเบี่ยงเบน แต่ยังไร้ความสามารถพิการเหล่านี้ไม่สามารถตัดขาดออกจากสังคมได้ จึงต้องพยายามกับการเปลี่ยนแปลงของโลกทั้งในด้านเทคโนโลยี สังคม และวัฒนธรรม จึงมีความจำเป็นและต้องการความสามารถในการปรับตัวเข้ากับสังคม

ภาพที่ 3 สถานที่ทำการกุ่มหัดทดลองคนพิการบ้านสร้างแก้ว

ซึ่งเกี่ยวข้องกับหน้าที่ที่คนพิการต้องดำเนินชีวิตในทุก ๆ วัน ตามสภาพแวดล้อมและบุคคลอื่น ๆ ที่ต้องคิดต่อด้วย ดังนั้นความสำเร็จต่อเงื่อนไขเหล่านี้ คนพิการต้องมีการเรียนรู้ในการจัดการกับปัญด้อยของตนเอง (Stigma Management) (โอกาส พิมพ์วิชาการ, 2539 : 1-2) ซึ่งการร่วมกัน ของคนพิการในการจัดตั้งกลุ่มหัดดูแลคนพิการบ้านสร้างแก้วที่มีเป็นตัวอย่างความสำเร็จอย่างหนึ่งของกลุ่มคนพิการที่มีการเรียนรู้ในการจัดการกับปัญด้อยของตนเองได้อย่างดีเยี่ยม

กลุ่มหัดดูแลคนพิการบ้านสร้างแก้ว ตั้งอยู่ ณ บ้านเลขที่ 215 หมู่ที่ 5 ตำบลสร้างแก้ว อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช อยู่ริมถนนสายนครศรีธรรมราช - สีชล ระยะทางห่างจากอำเภอเมืองนครศรีธรรมราช ประมาณ 42 กิโลเมตร มีถนนลาดยางตลอดสาย ที่ทำการกลุ่มตั้งอยู่ตรงกันข้ามกับศูนย์พื่นฟูอาชีพคนพิการภาคใต้ จังหวัดนครศรีธรรมราช

กลุ่มหัดดูแลคนพิการบ้านสร้างแก้ว เกิดจากการรวมกลุ่มของคนพิการที่มีใจรักและหลงใหลในเสน่ห์ของความพิริยา โดยมีวัตถุประสงค์และเป้าหมายในการจัดตั้งกลุ่มดังนี้

1. เพื่อลดภาระการดูแลคนพิการของครอบครัวและสังคม
2. เพื่อส่งเสริมศักยภาพของคนพิการ ให้สามารถพัฒนาตนเองให้มีงานทำและรายได้ เกี่ยวกับตนเองและครอบครัวได้ ไม่เป็นคนด้อยโอกาสทางสังคม
3. เพื่อให้สถานที่แห่งนี้ เป็นที่พึ่งของคนพิการ ผู้มีใจรักในงานหัดดูแลคนพิการ จากทั่วประเทศ โดยให้คนพิการสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้ และพยายามทำให้สถานที่แห่งนี้เป็นที่พึ่งของคนพิการ ผู้มีใจรักในงานหัดดูแลคนพิการ
4. เพื่อให้การศึกษาตามอัธยาศัยแก่เยาวชน และบุคคลที่สนใจทั่วไป

ภาพที่ 4 คุณฉัตรชัย หมวดช่วย ประธานกลุ่มหัดดูแลคนพิการบ้านสร้างแก้ว

การบริหารงานภายในกลุ่มเน้นให้สมาชิกทุกคนมีธุรกิจเป็นของตัวเอง คือ ทางกลุ่มจะให้การสนับสนุนวัตถุดิน และเครื่องไม้เครื่องมือที่จำเป็น โดยให้คนสมาชิกบริหารเอง พลพlobbyให้ที่ตามมา ก็คือสมาชิกในครอบครัวของคนพิการมีงานทำด้วย ซึ่งเป็นการกระจายงานและกระจายรายได้จากคนพิการสู่คนปกติ โดยเน้นให้ทำงานร่วมกันภายในครอบครัว สมาชิกของกลุ่มกระจายอยู่หลายจังหวัด สมาชิกที่มาจากต่างจังหวัดทางกลุ่มจะมีที่พักให้อยู่ฟรี มีการช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน

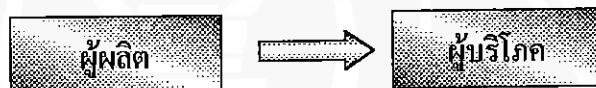
ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตออกจำหน่ายส่วนใหญ่จะเป็นเครื่องใช้ภายในครัวเรือน เครื่องประดับ และเครื่องประดับตกแต่งบ้านหรือตามที่ลูกค้าสั่ง ผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ เหล่านี้ เมื่อผลิตเสร็จแล้ว จะถูกส่งไปขายยังต่างประเทศถึง 50 เปอร์เซ็นต์ โดยบริษัทส่งออกที่กรุงเทพฯ สั่งสินค้าเข้ามา และส่งไปขายที่ดีสนีย์แลนด์ ประเทศไทยหรือเมริกา ประเทศไทยอสเตรเลีย และประเทศไทยปูน ส่วนอีก 50 เปอร์เซ็นต์ ส่งขายภายในประเทศไทยอยู่ในจังหวัดต่างๆ เช่น นครศรีธรรมราช พัทลุง สงขลา สุราษฎร์ธานี ภูเก็ต กรุงเทพฯ และตามแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ โดยเฉพาะที่เกาะ สมุยถึงร้อยละ 80 ของที่ขายภายในประเทศไทยทั้งหมด ตัวน้ำที่ทางกลุ่มวางแผนขายอยู่ที่ทำการกลุ่มนี้มีอยู่บ้าง แต่ก็ไม่มากนัก และมีการติดราคาไว้ที่ตัวสินค้า นอกจากนี้ทางกลุ่มนี้มีวิธีการส่งเสริมการขายด้วยการไปร่วมงานแสดงสินค้าต่าง ๆ แต่ทางกลุ่มนี้ไม่ได้นำเสนอตัวนี้มากนัก เนื่องจากสภาพร่างกายที่ไม่เอื้ออำนวยทำให้การเดินทางยากหรือการขนส่งสินค้าไม่ค่อยสะดวก

ภาพที่ 5 ผลิตภัณฑ์จากกระดาษพาร์วท์ทางกลุ่มผลิตออกจำหน่าย

โดยสรุปช่องทางการจำหน่ายผลิตภัณฑ์จากคลา้มພร้าວของกลุ่มหัตถกรรมคนพิการ
บ้านสระແກ້ວນີ 2 ປ່ອທາງດ້ວຍກັນ ໄດ້ແກ່

1. จำหน่ายແກ່ຜູ້ບໍລິການໂດຍຕຽນ

2. จำหน่ายໂດຍຜ່ານພໍອຄ້າຄນຄາງ

การผลิตของกลุ่มหัตถกรรมคนพิการบ้านสระແກ້ວ ມີການຜົດທຶນໃນທີ່ທໍາກາຮັກລຸ່ມແລະ
ກະຈາຍງານໃຫ້ກັບສາມາຊີກໄປທ່າງອ່ານື່ອບໍ່ໄດ້ຮັບຮັບຮັກລຸ່ມ ໂດຍທີ່ທໍາກາຮັກລຸ່ມຈະເປັນທີ່ສາດາທີ່ຜົດແລະຝຶກອນຮັມ
ໃຫ້ກັບຄົນພິກາຮະບຸຄຄດຫົວໄປທີ່ສຳໃນມາເຟິກເປັນໜ້າງຝຶກຂອງດ້ວຍ

ສໍາຮັບສາມາຊີກທີ່ມາຜົດແລະອາຫັນຢູ່ກັບລຸ່ມ ຮາຍໄດ້ຈະເຂົ້າອຸ່ນຢູ່ກັບຄວາມສາມາດແລະຄວາມ
ຫຼັນາຍຸຂອງແຕ່ລະບຸຄຄດ ໄກຣາທໍາໄດ້ນາກແລະມີເນື້ອດີປະົງຝຶກທີ່ຈະໄດ້ຜົດອນແຫນນາກ ໄກຣາທໍາໄດ້
ນັ້ນຍັກໄດ້ຜົດອນແຫນນັ້ນຍັກ ເຄີ່ມແດວທຸກຄົນຈະມີຮາຍໄດ້ປະມາມ 3,000 – 3,500 ນາທ ຕ່ອເຄື່ອນ
ດໍາຮັບຜູ້ທີ່ມີຄວາມຫຼັນາຍຸພິເສຍແລະສາມາດທີ່ຈະຮັບມອນໜາຍງານທີ່ໄກ້ໄດ້ແລ້ວ ກົດຈະຮັບງານເປັນ
ຫຼື້ນາ ຕາມໃນສໍາດິນຄໍາໄປທ່ານີ້ກ່າວເປັນການສ່ວນຕົວ ອຣີກະຈາຍໄປທ່າງອ່ານື່ອບໍ່ໄດ້ຮັບຮັກລຸ່ມ
ກວ່າຫຼັນຍັກຜົດ ກົດຈະມີຮາຍໄດ້ໄໝຈຳກັດ ທັງນີ້ເຂົ້າອຸ່ນຢູ່ກັບປະມາມງານທີ່ຮັບໄປ ແລະໃນການຜົດຈະມີທີ່
ທີ່ແນ່ງໃຫ້ສາມາຊີກແຕ່ລະຄນຜົດເປັນຫຼື້ນສ່ວນແລະສ່ວນປະກອບ ເຫັນ ໄກ່ ທີ່ເສີຍບປາກກາ ກະບຸກ
ອອນສິນ ເປັນຕົ້ນ ແລະການຜົດທີ່ສາມາຊີກຜົດເອງທຸກຫັ້ນຕອນຈົນເປັນຜົດກັນທີ່ສໍາເຮົ່ງຮູປ່ ເຫັນ
ສ່ວຍຄອ ກະດຸນ ພວກງຸ່າ ເປັນຕົ້ນ ໂດຍສ່ວນໃໝ່ຈະເປັນຜົດກັນທີ່ມີຂາດເລື່ອ

ด้านคู่แข่งทางการตลาดของกลุ่มหัตถกรรมคนพิการบ้านสารแก้ว มีคู่แข่งเพิ่มจำนวนมากขึ้นเรื่อยๆ ทั้งในระดับจังหวัด ระดับภาคและระดับประเทศ เพราะในปัจจุบันงานหัตถกรรมจากกลุ่มพร้าวมีอยู่ในทุกภูมิภาคของประเทศไทย ซึ่งคู่แข่งทางการตลาดที่สำคัญของกลุ่มหัตถกรรมคนพิการบ้านสารแก้วสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ ได้แก่

1. คู่แข่งทางตรง คือ คู่แข่งที่จำหน่ายสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ในลักษณะเดียวกันกับกลุ่มหัตถกรรมคนพิการบ้านสารแก้ว ซึ่งคือ “ผลิตภัณฑ์จากกลุ่มพร้าว” ที่มีอยู่ทั่วประเทศนั้นเอง

2. คู่แข่งทางอ้อม คือ ผู้บริโภคสามารถเลือกซื้อสินค้าทดแทนผลิตภัณฑ์จากกลุ่มพร้าวได้ ไม่ว่าจะเป็นสินค้าที่เป็นผลิตภัณฑ์ที่นำไปตกแต่งบ้าน ผลิตภัณฑ์ข้าวของเครื่องใช้ ผลิตภัณฑ์เครื่องประดับหรือผลิตภัณฑ์ที่เป็นของฝากอื่น ๆ ผู้บริโภคที่ต้องการความสะดวกสบาย จึงนิยมที่จะเลือกซื้อสินค้าตามห้างสรรพสินค้า โดยอาจจะเลือกซื้อจำพวกเซรามิก เครื่องแก้ว เครื่องปั้นดินเผาหรือเม็กะทั้งของรับประทานนำไปเป็นของฝากแทน เพราะสินค้าเหล่านี้สามารถหาซื้อได้ง่ายและสะดวกในการซื้อ

สำหรับคุณภาพชีวิตของคนพิการที่ทำงานหัตถกรรมจากกลุ่มพร้าวพบว่า ส่วนใหญ่คุณภาพชีวิตในบางด้านจะไม่ค่อยดีนัก โดยเฉพาะในด้านสุขภาพอนามัย เนื่องจากสภาพร่างกายที่ไม่อ่อนแรงและความเจ็บป่วยที่สืบเนื่องมาจากการทางด้านร่างกาย เพราะผู้พิการส่วนใหญ่จะเดินไม่ได้หรือเดินไม่สะดวก จึงต้องนั่งเป็นส่วนใหญ่ เมื่อก่อนสามาชิกกลุ่มหัตถกรรมคนพิการบ้านสารแก้วจะมีบัตรรักษาสำหรับคนพิการโดยเฉพาะ แต่ในปัจจุบันนี้เปลี่ยนมาเป็น “บัตรทอง 30 บาท รักษาทุกโรค” สำหรับบัตร 30 บาท จะช่วยในเรื่องของค่ารักษาพยาบาลได้ในระดับหนึ่งแต่ก็ไม่มากนัก เพราะยาอีกหลายชนิดไม่สามารถใช้บัตร 30 บาทได้ และในการใช้บัตร 30 บาท การรักษาพยาบาลและการให้บริการจะไม่ค่อยดีนัก

นอกจากเรื่องของการเจ็บป่วยที่สืบเนื่องมาจากการทางด้านร่างกายแล้ว ในเรื่องของความเสี่ยงต่อการเป็นโรคเกี่ยวกับระบบทางเดินหายใจมีมาก เช่นกัน เพราะในแต่ละวันสามารถกลุ่มจะต้องอยู่กับผู้คนจำนวนมากที่เกิดจากกลุ่มพร้าวและสารเคมีบางชนิด โดยเฉพาะในชั้นตอนที่นำกลุ่มพร้าวนามเขียวเพื่อขัดເطا彤ฟอยท์คลาอค และชั้นตอนการขัดกลุ่มพร้าวด้วยกระดาษทราย หรือแม้แต่ชั้นตอนการทำแอลกอฮอล์สำหรับผลิตภัณฑ์บางชนิด เพราะในชั้นตอนต่าง ๆ ดังกล่าวเหล่านี้ สามารถกลุ่มส่วนใหญ่จะไม่ค่อยนิยมสวมผ้าปิดปากและปิดจมูกเพื่อป้องกันฝุ่นละออง โดยใช้เหตุผลว่า ไม่เคยชนและหายใจไม่สะดวก ดังนั้นโอกาสเสี่ยงต่อการเป็นโรคเกี่ยวกับระบบทางเดินหายใจจึงมีมาก

สำหรับคุณภาพชีวิตด้านอื่นๆ ของสมาชิกกลุ่ม ไม่ว่าจะเป็นด้านที่อยู่อาศัย ด้านการศึกษาเล่าเรียนของบุตร หรือด้านอื่นๆ ก็เหมือนกับบุคคลทั่วๆ ไป ไม่ได้มีความแตกต่างกันมากนัก เพราะคนพิการเหล่านี้ส่วนใหญ่จะขยันขันแข็ง สามารถหาเลี้ยงตัวเองและครอบครัวได้ตลอดจนเป็นผู้ที่ประพฤติดีเป็นที่ยอมรับของสังคม ซึ่งสิ่งต่างๆ เหล่านี้ ส่วนแล้วแต่เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้วิธีชีวิตความเป็นอยู่โดยภาพรวมของคนพิการเหล่านี้ไม่ได้แตกต่างไปจากบุคคลทั่วๆ ไปในสังคมมากนัก

นอกจากนี้ จากการศึกษาขั้งพบร่วมกับกลุ่มหัดกรรมคนพิการบ้านสาระແກ້ວ มีปัญหาและอุปสรรคหลายประการเกี่ยวกับการดำเนินงานของกลุ่ม ซึ่งพอสรุปเป็นประเด็นสำคัญได้ดังนี้

1. ปัญหาด้านเงินทุน กล่าวคือ ทางกลุ่มมีเงินลงทุนและค่าใช้จ่ายด้านการตลาดไม่เพียงพอต่อการผลิต
2. ปัญหาด้านการตลาด ตลาดในการส่งสินค้ายังไม่กว้างเท่าที่ควร ทางกลุ่มมีตลาดรองรับสินค้าไม่มากนัก
3. ปัญหาจากทางราชการหรือหน่วยของรัฐให้ความสำคัญน้อยเกินไป และไม่ได้ให้การสนับสนุนเพียงพอ
4. ปัญหาด้านกฎหมายที่น่องแคบคนรอบข้าง ไม่ให้ความสนับสนุน เพราะไม่เชื่อว่าอาชีพนี้จะสามารถเลี้ยงตนเองได้
5. ปัญหาด้านการขาดแรงงานการผลิต โดยเฉพาะในปัจจุบันสมาชิกกลุ่มมีจำนวนลดน้อยลง สมาชิกใหม่ที่มีความรู้ความชำนาญในการทำผลิตภัณฑ์จากกระบวนการพิริเวทมีน้อย จึงทำให้ทางกลุ่มขาดแรงงานในการผลิต
6. ปัญหาความไม่เข้าใจระหว่างกันของสมาชิกภายในกลุ่มในเรื่องของปัจจัย 4 ที่เกิดขึ้นหลังจากการดำเนินงานของกลุ่มทำให้สมาชิกเกิดการข้อแย้งต่ออกไปดำเนินงานเอง
7. ปัญหาด้านสถานที่ทำการของกลุ่ม เนื่องจากทางกลุ่มยังไม่มีสถานที่ตั้งกลุ่มเป็นของตนเอง แต่ยังต้องเช่าอยู่โดยต้องเสียค่าเช่าเดือนละ 1,500 บาท
8. ปัญหาด้านสุขภาพร่างกาย เนื่องจากสมาชิกกลุ่มเป็นคนพิการ ถ้ามีงานเร่งมาก ๆ ร่างกายก็จะสูญเสียไป ดังนั้นเมื่อมีงานเข้ามาเกินกำลังก็จะทำไม่ทัน ดังนั้นทางกลุ่มจึงพยายามรับงานให้เหมาะสมกับสถานการณ์ เพราะถ้าหากรับงานไว้แล้วทำไม่ทันก็อาจทำให้เสียลูกค้าได้ และปัญหาอีกอย่างหนึ่งก็คือการที่สมาชิกกลุ่มเป็นคนพิการจึงเป็นอุปสรรคต่อการเดินทางหรือการขนส่งสินค้าเพื่อนำสินค้าไปแสดงหรือจำหน่ายในงานแสดงสินค้าต่างๆ

9. ปัญหาด้านวัตถุคุณ การจัดทำวัตถุคุณของชนิดห่าได้ยากขึ้น อาจน์ “ไม่มีเหล็ก” ซึ่งใช้เป็นส่วนประกอบในการทำผลิตภัณฑ์บางชนิดมีจำนวนน้อยลงและต้องเดินทางไปทางซึ่งด้วยตนเอง

จากปัญหาและอุปสรรคดังกล่าวเกี่ยวกับการดำเนินงานของกลุ่ม ได้มีการเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาในเบื้องต้นดังต่อไปนี้

1. เสริมสร้างความเข้าใจระหว่างสมาชิกภายในกลุ่มด้วยกัน ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญอันดับแรกสุดในการส่งเสริมความเข้มแข็งของกลุ่มให้ยั่งยืน
2. พยายามพิสูจน์ให้ญาติพี่น้องและคนรอบข้างยอมรับในฝีมือและอาชีพหัตถกรรมจากคลาบฯ โดยทำให้เห็นว่าอาชีพนี้เป็นอาชีพที่สามารถเดียงดนองและครอบครัวได้
3. ทางกลุ่มต้องเปิดกว้างและพยายามประสานงาน ตลอดจนการร่วมมือกับหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับงานหัตถกรรมจากคลาบฯ พยายามประสานงานหัตถกรรมจากคลาบฯ

ข้อเสนอแนะ

1. ทางกลุ่มควร มีการปรับรูปแบบการทำผลิตภัณฑ์จากคลาบฯ ให้มีความหลากหลาย และทันสมัยทั้งในเรื่องรูปร่าง สีสัน และการนำไปใช้ประโยชน์ เพื่อน ในการทำผลิตภัณฑ์จากคลาบฯ ที่เป็นงานชิ้นเด็กๆ ควร มีการใช้คลาบฯ พลที่ไม่แก่ขึ้นมากนักมาเป็นวัตถุดิบในการทำผลิตภัณฑ์บางชนิดผสมกันไปกับคลาบฯ พลที่แก่จัด เพราะจะได้สีสันของงานเพิ่มอีกสีหนึ่ง คือ จะเป็นสีโทนขาว (White Tone) ซึ่งมีความสวยงามอีกแบบหนึ่ง เช่นเดียวกับที่ทางกลุ่มหัตถกรรมคลาบฯ หมู่ที่ 7 ดำเนินแม่เจ้าอยู่หัว อันกอเชียร์ใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช นำมาทำเป็นพวงกุญแจรูปต่างๆ แต่อย่างไรก็ตามก็ต้องระวังในเรื่องการหดตัวของคลาบฯ พลทวาย
2. ผลิตภัณฑ์บางชนิดควร มีการบรรจุหินห่อที่มีลักษณะเป็นกล่อง เช่น โอมไฟ เพื่อป้องกันการกระแทกและป้องกันการเสียหาย ตลอดจนเป็นการเพิ่มน้ำหนักค่าให้กับผลิตภัณฑ์ นอกจากนี้บริเวณข้าง ๆ กล่องควร มีรายละเอียดของผลิตภัณฑ์ ตลอดจนรายละเอียดเกี่ยวกับกลุ่ม เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์กลุ่มไปในตัวด้วย
3. ด้านการให้บริการ ควร มีการให้บริการหลังการขาย เพื่น การรับประกันคุณภาพเกี่ยวกับอาชญากรรมใช้งาน เป็นต้น เพื่อสร้างความมั่นใจให้กับลูกค้า

4. ทางกลุ่มครticต่อประธานงานกับหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อที่จะนำผลิตภัณฑ์ไปแสดงหรือวางแผนขายตามหน่วยงานหรือตามงานแสดงสินค้าต่างๆ

5. ทางกลุ่มครวมมีการสร้างเครือข่ายกลุ่มหัดทดลองจากคลาแมพร้าวขึ้น เพื่อจะได้ขอช่วยเหลือซึ่งกันและกันในยามที่มีปัญหาด้านต่างๆ ที่เกี่ยวกับการผลิตงานหัดทดลองจากคลาแมพร้าว เช่น ในกรณีที่ลูกค้าสั่งสินค้าเข้ามาจำนวนมาก หากทางกลุ่มผลิตไม่ทันก็อาจจะมีการกระจายให้กับกลุ่มเครือข่ายไปช่วยผลิต ซึ่งจะเป็นการเสริมสร้างรายได้ซึ่งกันและกันหรือแม้แต่การช่วยเหลือกันในเรื่องของการออกแบบผลิตภัณฑ์ในรูปแบบต่างๆ เป็นต้น ซึ่งจะเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่ทำให้กลุ่มเข้มแข็งและยั่งยืน

6. หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องควรเข้ามามีบทบาทในการดูแลและส่งเสริมสนับสนุนในด้านต่างๆ ให้มากกว่านี้ เช่น ด้านรูปแบบ ด้านการตลาด เป็นต้น

อย่างไรก็ตามจากการสะท้อนมุมมองของคนภายในกลุ่มเกี่ยวกับการดำเนินงานของกลุ่มหัดทดลองคนพิการบ้านสารแก้ว มีบางคนมองว่าปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับกลุ่มหรือปัญหาที่ทางกลุ่มกำลังประสบอยู่เป็นเรื่องปกติธรรมดาวิสัย โดยไห้แง่คิดว่าการดำเนินงานของกลุ่มหัดทดลองคนพิการบ้านสารแก้ว ตั้งแต่เริ่มก่อตั้งจนกระทั่งถึงปัจจุบันเปรียบเทียบได้กับกราฟเส้นที่เริ่มจากจุดต่ำสุดแล้วพุ่งขึ้นสู่จุดสูงสุด (จุดอิ่มตัว) และกำลังเริ่มดึงลงสู่จุดต่ำอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งคงจะต้องรอดูกันต่อไปในอนาคตว่ากลุ่มหัดทดลองคนพิการบ้านสารแก้วจะก้าวเดินไปในทิศทางใด ดังนั้นหน่วยงานหลายฝ่ายที่เกี่ยวข้องและมีบทบาทเกี่ยวกับเรื่องนี้จึงไม่ควรนิ่งดูดาย

*****

อ้างอิง

โอกาส พิมลวิชากิจ. “การปรับตัวทางสังคมของคนพิการในศูนย์พึ่งพาชีพคนพิการ”.

หลักสูตรปริญญาสังคมวิทยามหาบัณฑิต ภาควิชาสังคมวิทยาและมนุษยวิทยา¹
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.